

ԵՐԿՈՒՇԱՔԹԻ, 1 ՅՈՒՆԻՍ, 2015

ՏԵՐՈՒՆԱԿԱՆ ԱՂՈԹՔ

(միասնաբար արտասանուած)

Իմաստութիւնն Հօր Յիսուս, Կուր ինձ իմաստութիւնն զբարիս խորհել եւ խօսել եւ գործել առաջի քո յամենայն ժամ. ի չար խորհրդոց, ի բանից եւ ի գործոց փրկեա զիս. եւ ողորմեա քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս: Ամէն:

ԵՍԱՅԻ 66:1-2

Տերը այսպէս կ'ըսէ.

«Երկինք իմ աթոռս է

ու երկիր իմ ոտքերուս պատուանդանն է:

Այս ի՞նչ տունն է որ ինձի համար կը շինէք

եւ այս ի՞նչ տեղ է իմ հանգստութեանս համար:

Որովհետեւ այս բոլորը իմ ձեռքս շինեց,

ու այս բոլորը իմս եմ:

Բայց ես այս մարդոց պիտի նայիմ,

այսինքն խոնարհին եւ կոտրած հոգի ունեցողին

ու իմ խօսքէս դողացողին»:

ՇԱՐԱԿԱՆ-ԱՂՈԹՔ

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա:

Սմենասուրբ Երրորդութիւն, սուր աշխաՀիս խաղաղութիւն:

Եւ Հիւանդաց բժշկութիւն, ննջեցելոց արքայութիւն:

Արի Աստուած Հարցն մերոց, որ ապաւէն ես նեղելոց:

Տէր ողորմեա, Տէր ողորմեա, Յիսուս Փրկիչ մեզ ողորմեա:

ԱՂՈԹՔ

Պահապան ամենայնի Քրիստոս,

աջ քո հովանի լիցի ի վերայ իմ ի Կուր եւ ի գիշերի,

ի նարիլ ի տան, ի գնալ ի ճանապարհ,

ի ննջել եւ ի յառնել, զի մի երբեք սասանեցայց.

եւ ողորմեա՛ քո արարածոց եւ ինձ բազմամեղիս:

ՕՐՈՒՄՆ ՆԻԻԹԸ

ԵԼԻՑ ԻԶ-ԻԷ (26-27) ԳԼՈՒԽ

ԱՍՏՈՒԾՈՅ ՆԵՐԿԱՅՈՒԹԵԱՆ ՎՐԱՆԸ (26:1-37)

Պահը կը հասնի երբ Աստուած կը թելադրէ Մովսէսին որ Իրեն համար վրան մը պատրաստուի: Հեղաքրքրականօրէն այդ վրան կը կոչուի Աստուծոյ Ներկայութեան Վրան, որ կը նշանակէ այդ Վրանը պիտի ծառայէր որպէս Աստուծոյ ներկայութիւնը: Մէկ այլ ուրիշ հեղաքրքրական երեւոյթը այն է, որ եթէ երբեք Աստուած անձեռագործ փաճարներու մէջ կը բնակի, այսինքն հոգիներու մէջ, որովհետեւ Ինք Հոգի է, ուրեմն հոգիով պէտք է գալարուի պաշտել, հետեւաբար ինչպէս հասկնալ այս բոլոր մանրամասնութիւնները, երբ այսքան չափերով Տէրը կ'ուզէ որ այդ Վրանը շինուի, մանաւանդ երբ կ'ըսէ. «**Խորանը վարպետի գործ շինէ քերովբէներով**» (1 հմբ): Այսինքն վարպետի գործ պէտք է ըլլայ, մասնագէտ, եւ այդ մասնագիտութեան մէջ նաեւ Աստուծոյ Հոգիով առաջնորդուած: Առաւել եւս այնպէս մը շինել վարագոյրները, որոնց վրայ քերովբէներ ըլլան: Այս բոլոր երեւոյթները կու գան ցոյց տալու նախ Իսրայէլի ժողովուրդին թէ անոնք երբ ներս կը մտնեն այդ վրանէն զգան Աստուծոյ ներկայութիւնը, որովհետեւ այդ վայրը ուրիշ բան չէ եթէ ոչ Աստուծոյ ներկայութեան վրանը: Առաւել եւս քերովբէները կը յիշեցնեն ու պիտի յիշեցնեն այդ մէկը որ Աստուած նաեւ շրջապատուած է քերովբէներով: Ուրեմն նիւթական, շոշափելի փուտալներով ժողովուրդը սորվի աննիւթականն ու հոգեւորը անով դաստիարակուի Աստուծոյ ներկայութեան մէջ զգալու եւ ըլլալու: Երկրաւոր կեանքի ընթացքին երկնային վիճակը սարելու:

Անգամ մը եւս Տէրը կը յիշեցնէ Մովսէսին ըսելով. «**Խորանը կանգնեցուր այն ձեւին համաձայն, որ լերանը վրայ քեզի ցուցուեցաւ**» (30 հմբ): Զգուշացում մըն է, որ չըլլայ թէ շինէ այնպէս ինչպէս Մովսէսին համար յարմար է, այլ այնպէս ինչպէս Տէրը Ինք կը թելադրէ: Այս յիշցումն ու հրահանգը ոչ միայն նիւթական փաճարին կամ վրանին համար, այլ նաեւ աննիւթական: Հարցը պարզապէս վրան մը կամ փաճար մը շինել չէ Աստուծոյ համար, այլ այնպէս ինչպէս Ինք կը թելադրէ:

Այս Վրանին մէջ նաեւ որոշ բաժանմունքներ կան, որոնք պիտի բաժնուին վարագոյրով: «**Վարագոյրը ձեզ պիտի բաժնէ սրբութիւնին ու սրբութիւն սրբութեանցին մէջս: Եւ քաւութիւնը վկայութեան փառանակին վրայ՝ սրբութիւն սրբութեանցին մէջ դիր**» (33-34 հմբ): Այս հրահանգին համաձայն կը նշանակէ թէ Աստուծոյ ներկայութեան վրանը երեք բաժին ունի, մուտքի, ուր պիտի գեղեցուի գոհի սեղանը եւ լուացումի փաշտը: Սրբութիւն բաժին, ուր պիտի գեղեցուի հացի սեղանը, աշտանակն ու խունկի սեղանը: Իսկ Սրբութիւն Սրբութեանց բաժնին մէջ պիտի դրուի Ուխտի Տապանակը ու անոր վրայ քաւութիւնը, այսինքն՝ կափարիչը: Անգամ մը եւս այս բոլորը յիշեցումներ էին ու այդպիսին պէտք էր ծառայէին որպէսզի ըստ այնմ դաստիարակուին հասնելու ճշմարիտին:

ԽՈՐԱՆԸ (27:1-8)

«**Զոհի սեղանը Սարիմի փայտէ շինէ**» (1 հմբ): Փայտի փեսակ որ երբեք չի փոփոխ: «**Լեռը քեզի ցուցուածին պէս շինէ**» (8 հմբ):

ՀՈԳԱԾՈՒԹԵԱՆ ԼՈՅՍԸ (27:20-21)

«**Քեզի ձեռուած մաքուր ձէթ բերեն լոյսի համար, որպէսզի կանթեղները միշտ վառին: Ահարոնն ու անոր որդիները իրիկուրնէ մինչեւ առօրէ Տիրոջ առջեւ զայն վառելու հոգ փանին**» (20-21 հմբ): Մէկ այլ ուրիշ պատուէր մը ձեռուած մաքուր անխառն ձէթ կանթեղներուն համար, որպէսզի միշտ վառ մնան, ու անոնց պատրաստանքները Ահարոնն ու անոր որդիները: Եթէ երբեք կանթեղները լոյսի համար են, իսկ լոյսը այս պարագային Աստուծոյ ներկայութիւնն է, ուրեմն ինչ որ Աստուծոյ համար ընծայուելիք է պէտք է գուր, մաքուր ու անխառն ըլլան: Իսկ որպէս Աստուծոյ ներկայութիւնը, կամ Անոր խօսքը որպէս լոյս, ինչպէս պիտի ըսէ Դաւիթ. «**Քու խօսքերդ իմ ոտքերուս ճրագ են, ու իմ շաւիղներուս լոյս**», ուրեմն այդ լոյսը պէտք է միշտ վառ մնայ, այսինքն Աստուծոյ խօսքին ներկայութիւնը ու անոր լուսաւորութիւնը միշտ ներկայ ժողովուրդի կեանքին մէջ, իսկ այդ լոյսը վառ պահողը Ահարոնն ու անոր որդիները:

THE TABERNACLE TENT

The entire tent was 45 feet (13.7 m) long, 15 feet (4.6 m) wide, and 15 feet (4.6 m) high. It was a wooden skeletal structure, overlaid with gold, with no solid roof or front wall (Ex. 26:15–29). Five wooden bars (overlaid with gold) passed through rings attached to each frame (Ex. 26:26–30).

The Most Holy Place was a 15-foot (4.6-m) cube, containing only the ark of the covenant (Ex. 25:10–22; 37:1–9). It was here that Yahweh would descend to meet with his people in a cloud theophany (divine appearance). The high priest could enter only once a year, on the Day of Atonement (see note on Heb. 9:7).

The framed structure was covered by four layers of cloth and skin (Ex. 26:1–14).

The table for the bread of the Presence (Ex. 25:23–30)

The Holy Place of the tabernacle tent was 30 feet (9.1 m) long, 15 feet (4.6 m) wide, and 15 feet (4.6 m) high.

The veil separating the Most Holy Place from the Holy Place was made from blue, purple, and scarlet dyed yarns woven with fine twined linen and embroidered with cherubim (Ex. 26:31–33). It hung on four golden pillars.

The altar of incense (Ex. 30:1–5; 37:25–29)

The golden lampstand (Ex. 25:31–40; 37:17–24)

The veil that formed the entrance to the tabernacle was similar to the veil separating the Holy Place from the Most Holy Place, except that cherubim were not embroidered on it. It was suspended on five golden pillars (Ex. 26:36–37).